

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Venirea Domnului.

(urmare.)

Tot astfel și Habacuc (Avacum) privea răpit într'o viziune sfântă, arătarea Sa: „Dumnezeu vine de pe Teman și Sfântul de pe muntele Paran, măreția lui acopere cerurile, și plin este pământul de lauda sa. Strălucirea lui este ca a soarelui, raze ies din mâna sa. El se oprește și face pământul să se clatine, El caută împrejur și face ca popoarele să se cutremure; munții eterni se risipesc, și colinele străvechi se afundă.” Hab. 3: 3. 4. 6. 8. 10.

Când Mântuitorul se afla în fața despărțirii de ucenicii Săi, El îi mângăie în durerea lor cu asigurarea, că va veni iarăși: „Să nu se turbure inima voastră! Aveți încredere în Dzeu, aveți încredere și în mine! În casa Tatălui meu sunt multe locuințe; iar dacă n'ar fi, v'aș fi spus, eu merg să vă gătesc vouă loc. Și dacă mă voi fi dus și voi fi gătit vouă loc, iar voi veni la voi și vă voi lua la mine însumi.” Ioan 14: 1—3. Ingerii, cari după înălțarea lui Hristos la cer, petreceau pe muntele Maslinilor, repețiră ucenicilor făgăduința revenirii Sale: „Acest Isus, care fu luat dela voi spre cer; astfel va veni după cum l'ați văzut ducându-se spre cer.” Fapt. 1: 11 — Iar apostolul Pavel mărturisește

sub influența Spiritul Sfânt: „Căci însuși Domnul în indemn, în glas de arhanghel și în trimbița lui Dumnezeu se va pogori din cer.” I. Tes. 4: 16. Profetul de pe Patmos zice; „Iată vine cu norii, și ori ce ochi îl va vedea.” Apoc. 1: 7. În jurul venirii Sale se îngrămădește toată măreția aceluși timp, de întocmire din nou a totului, pespre care timpuri a vorbit Dzeu din veac prin rostul sfinților săi profeți. Fapt. 3: 21 Venirea Domnului a fost întotdeauna speranța creștinilor adevărați, cari în toate timpurile au mărturisit și mărturisesc despre Hristos că: „Iară-și va să vină cu mărire ca se judece pe cei vii și pe cei morți.” Simb. cred.

Făgăduința Mântuitorului, dată pe muntele Maslinilor la despărțire că va veni iară-și, luminează ucenicilor viitorul și le umplu inimile cu o bucurie și speranță, pe cari nici o grijă nu le-o putu înăbuși, nici slăbi prin vre-o cercare. Prin suferințe și prigoniri, arătarea marelui noastre Dzeu și Mântuitor Isus Hristos, le era fericită speranță.

Pe Patmosul stâncos, ucenicul cel iubit aude făgăduința: „Iată viu curând,” iar răspunsul său dornic a fost: „Da, vino Doamne Isuse!”

(Va urma.)

Pelerinajul dela Mânăstirea Moiseiului.

Preasfințitul Episcop *Dr. Iuliu Hossu* terminând cu vizitația canonică din Valea porcului, Rona de jos, vizitația parohiei și sfințirea Bisericii din Borșa, în 5 Sept. de cătră seara se retrage la sf. Mânăstire din Moisei.

Deja începând din 6 Sept. crt. credincioșii din depărtări vin în cete cu procesii la locul de rugă. Cei din apropiere sosesc în ziua următoare, dar cu deosebire în 8 Sept. demineața (praznicul Naștrei Preac. Fecioare) se adună mulțime cum nici odată. Se evaluiază numărul evlavioșilor la 7—8 mii suflete, între cari aproape toată inteligența din județ. Pelerinii români de peste Tisa (Ceho-Slovacia) sunt cam opt sute. Sosesc o mulțime de profesori din întreaga țară în frunte cu savantul prezident dl. prof. univ. *Mehedinți*, cari au avut în zilele premergătoare congres geografic în capitala județului.

Serviciul divin l'a oficiat Preasfințitul Episcop cu asistența alor 20 preoți. În cursul sfintei Liturgii s'a săvârșit hirotonirea teologului absolut Gr. Pop. Un act emoționant ce nu s'a mai văzut în Maramureș. La întrebarea Arhireului că candidatul la preoție „Vrednic este?” răspunzând corul cu întreit „Vrednic este!” ochii credincioșilor se scaldă în lacrimi. Sfârșindu-se actul sfințirii întru preot nou hirotonitul primește dela Arhireu sărutarea părintească conliturghisând sf. Liturgie până în capăt împreună cu clerul asistent.

Predica zilei o rostește însuș Arhierul. Invățătura despre tăria în credință și fericirea sufletului credincios rămâne neștearsă în inimile miilor de ascultători.

În cursul acestor zile de praznic sufletele se spovedesc și cuminecă peste două mii credincioși. Numai la Liturgia arhirească s'au putut număra 750 înși, cari au primit sf. Împărtașenie din mâinile Prea sf. Episcop.

Drumurile și podurile deteriorate de ravagiile ploilor, în vederea vizitațiunei arhireiești s'au pus în ordine cu repeziciune de admirat. Mulțumită călduroasă îngrijirii prefectului și ostenelelor neintrerupte a subprefectului pe cum și zelului administratorilor de plasă și antistiilor comunale, iar pentru înfăptuirea grabnică a părții tehnice, dl. priminginer jud. Windholz merită toată recunoștința.

Calea apostolică a iubitului Arhireu pe aceștea plaiuri cu drept cuvânt se poate numi cale triumfală. A triumfat aici adevărul veșnic depozitat în sinul Bisericii lui Hristos față de care toate uneltirile trebuie să amuțească.

Raportor.

A doua venire a lui Isus

De P. Birlea.

(Urmare)

Sectele adventiste propovăduiesc aceea, cumcă Domnul Hristos cât de curând vine să judece lumea, unele secte chiar designează și timpul venirii dupăcum am văzut.

Urmând calea lui William Miller s'au divizat în multe secte. Sectele în România sunt următoarele:

1. Secta nazarenilor, sau a pocăiților. Șefii lor sunt Antoniu Fodor, Pavel Crișan. Cartea lor are titlul: „Noua harfă a Sionului”. Aderenții acestei secte se găsec prin județele Arad, Bihor, Timiș, Torontal și Caraș-Severin.

2. Asociațiunea internațională a studenților de biblie cu sediul în Cluj. Conducătorul este I. B. Sima. Gazetele lor sunt următoarele: „Turnul de veghere”, „Epoca de aur”, „Planul divin al vârstelor”, „Crearea lumii”, „Milioane ce trăiesc acum” nu vor muri nici odată. Ce spun Scripturile despre iad, harfa lui Dumnezeu, Cântările zorilor, etc. Secta aceasta urmează învățăturile lui Russel, care a scris cărți sub titlul „Volum”. Secta aceasta în America are numele de Russeliști. Au parizani în județele Cojocna, Bistrița-Năsăud, Hunedoara, Maramureș. Ei au propovăduit venirea lui Isus pe anul 1876, apoi pe 1925.

3. Secta adventiștilor reformiști: Conducătorii lor sunt Freiburger, Nicolici, Ghița Manea și alții. Au o broșură după întemeietorul lor Doamna White „Destăinuiri și viziunii”. Ei se mai numesc și Sâmbătari.

Cărțile lor „O espunere principiilor comunității adventiștilor de ziua a 7-ea”. Apoi încă o broșură „Păzătorul adevărului”.

4. Secta bapțiștilor. Prin jud. Cluj, Someș, Maramureș.

5. Secta adventiștilor, sub conducerea D. I. Petre Paulini din București.

6. Secta secerătorilor, sub conducerea Ladislau Weg, Ioan Benedec. Au adevereți prin București și Brașov.

7. Secta pentecostaliștilor, sub conducerea lui George Bradin. Învățătura lor e scrisă în broșura „Declarația fundamentului adevărat”. Credincioși au prin județul Arad.

8. Secta înochentistă cu învățatură imorală, au credincioși prin Bașarabia.

Aceste 8 secte sunt în România.
(Va urma)

Din catechism.

40. Remas'au toți ingerii buni și fericiți? Nu toți ingerii au ramas buni și fericiți că mulți au păcătuit și pentru aceea au fost aruncați în iad, aceștia se numesc diavoli, sau spirite rele.

Toți ingerii au fost într'un mo-

ment dat ispitiți, o parte din ei au ramas credincioși adevărului, darului și credinței dumnezeiești, însă o bună parte din ei, au păcătuit, au pierdut darul sfinților și toate darurile supranaturale. Ca pedeapsă a păcatului Dumnezeu i-a lipsit de speranța vieții veșnice în împărăția cerului și i-a aruncat la pedeapsa veșnică, precum spune însuși Hristos despre sine, ca va spune oamenilor osândiți la judebata din urmă (Mat. 25, 41.): „Mergeți de la mine blăstămaților, în focul cel de veci, care este gătit diavolului și ingerilor lui”, tot El spune la un alt loc (Io. 8, 44.) către farisei: „Voi sunteți dela părintele vostru diavol, și poftele părintelui vostru voiți a face. Acela a fost ucigător de oameni de la început și nu a rămas în adevăr, pentru că nu este adevăr întrânsul. Când vorbește minciuna, vorbește dintru ale sale, ca minciunos este și părinte al minciunii.” Iar sf. Ap. Pavel vorbind de preoții mincinoși, i-i deosebește de satana de o parte, și de oamenii buni de alta parte, ne arată pe satana, ca autorul fățarniciei (Cor. II. 11. 13—15.) „Căci de acest fel sunt apostolii cei mincinoși, lucrători înșelători, cari se prefac în apostolii lui Hristos. Și nu e minune, doar însuși satana se prefac în ingerul luminii. Nu este dară lucru mare, de se prefac slujitorii lui ca slujitorii dreptății: sfârșitul lor va fi după faptele lor.”

Adormirea Sf. Apost. și Evanghelist Ioan Teologul. — 26 Septembrie. — Sf. Ioan a viețuit mai îndelungat între Sfinții Apostoli, este sigur, cumcă a trecut peste 90 de ani, când a lăsat lumea aceasta. El a ajuns și desbinările ce au început a se ivi între creștini. Văzând aceste creștinii cei buni, l'au rugat pe Sf. Ioan, ca să le descrie ceea ce au de a le crede. Sf. Ioan a cerut cu posturi și cu rugăciuni darul de la

Dumnezeu și s'a ocupat la descrierea evangheliei, care poartă numele dela el.

Sf. Ioan începe evanghelia sa cu descrierea unui mister ceresc când scrie: „Între început era cuvântul și cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era cuvântul“. O evanghelie atât de însemnată ca aceasta se citește în Dumineca Sf. Paști. Sf. Ioan arată în evanghelia sa cumca Hristos este Dumnezeu adevărat, de una ființă și de o natură cu Tatăl și cumcă aceia cari cred în Dânsul se vor mântui.

Iubirea a condus peana lui și cuvintele iubirei le-a predicat continua ca apostolul iubirei, indeamnă la iubirea ce se arată în fapte. Despre aceasta iubire ce așa tare ardea în pieptul lui sfânt, a dat marturie vie și cu împlinirea următoare, descrisă de Sfinții Părinți.

Sf. Ioan predicând odală într'o cetate, a văzut pre un tinăr care îl asculta cu toată evlavie, pre care chemându-l la sine la lăsat în grija episcopului cetății, care la învățat. Însă tinărul sedus de prieteni răi a neglijat rugăciunile și pre zi ce mergea s'a făcut mai rău, și în urmă prăpădindu-și toată averea s'a făcut tâlhar, și a trăit între tâlharii, cari lau pus de vâtașul lor. Sf. Ioan preste câțva timp reintorcându-se în aceea cetate, s'a interesat la episcop că ce s'a ales din acel tinăr? iar episcopul i-a respuns: a murit.

Cum? întreabă Sf. Ioan — a murit sufletește! respunse episcopul și i-a spus cele pășite cu el.

Atunci Sf. Ioan suind pre un cal s'a dus cu grabă în pădurea în care erau ascunși tâlharii, și acolo aceia l'au prins. Dânsul i-a rugat să-l ducă înaintea vâtașului lor, cari făcând astfel, a stătut față în față

tinărul cu Sf. Ioan și recunoscând tinerul pre Sf. Ioan a început se fuga de el, iar Sf. Ioan a fugit după dânsul strigându-i: „Fiule pentru ce fugi de părintele tău, dinaintea unui bătrân nearmat. Indurate spre mine fiule! Nu te teme, încă poți avea speranță în viață. Eu voi da seamă în locul tău înaintea lui Hristos. Dacă e lipsă voi suferi și moartea pentru tine, precum a suferit Hristos pentru noi. Sum gata a jertfi și sufletul mea pentru sufletul tău. Stai! Oprește-te! O credemă, Hristos m'a trimis după tine!“ La cuvintele aceste tinărul s'a oprit, a aruncat armele, a plâns și s'a rugat de iertare de Sf. Ioan, iar sfântul sărutându-l l'a condus între creștini, unde prin pocăință adevărată și prin pietate s'a făcut exemplul multora. Astfel a mântuit iubirea cea infocată a sfântului Ioan pre oia cea rătăcită din ghiarele lupilor răpitori.

Sf. Ioan prin arătare cerească înțelegând despre moartea sa, a convocat pre învățăceii săi, și i-a dus pre un munte înalt, unde dânsul avea o biserică. Acolo și-a deschis un momânt și s'a desbrăcat și astfel viu s'a pus în momânt, plângând în jurul lui învățăceii lui, și iată îndată s'a pogorit lumină mare din cer, care a cuprins trupul sfântului apostol, iar cei de față s'au inspăimântat, și nu au putut vedea mai mult pre Sf. Ioan apostolul și evangelistul, și precum afirma și Sf. Hieronim, moartea lui a fost fără durere și trupul lui a fost sculit de putrejune. La momântul Sf. Ioan s'au făcut foarte multe minuni. Mai târziu s'a zidit asupra momântului o biserică pompoasă, carea Turcii cuprinzând Efezul-au prefăcut'o în moschea. Sf. Părinți îl numesc pre Sf. Ioan martir, căci a fost gata a-și da viața în căldarea cea cu oleiul infocat.

Calendar săptămânal.

26. Sept. 2 Octomvrie, 1926.

26. Dumineca I. d. Înălț. Sf. Cruci. (Ev. d. Luc. 5, 1.) Adorm. Sf. Ioan. evangel.
 27. Luni. M. Calistrat 305. d. Hr.
 28. Marți. C. P. Hariton 350. d. Hr.
 29. Miercuri. C. P. Ciriace Sihastrul 555 d. Hr.
 30. Joi. M. Grigorie. 330. d. Hr.
 1. Vineri. Ap. Ananie.
 2. Sâmbăta. M. Ciprian.